

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.615 van 4 december 2012
in de zaak A. 202.281/XII-6743**

In zake: Karin LECLUYZE
woonplaats kiezend te 8550 Zwevegem
Elzenstraat 32

tegen:

de HOGESCHOOL WEST-VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van:

“1. de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen van 4 juli 2011 om géén kandidaat [...] aan te stellen in de mandaatfunctie departementshoofd Professionele Bachelors Kortrijk [...]
2. de beslissing van de raad van bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen van 12 september 2011 om Roel Vandommele aan te stellen als departementshoofd voor het departement Professionele Bachelors Kortrijk, met ingang van 19 september 2011.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is sedert 1 september 2004 departementshoofd van het departement HIEPSO aan de Hogeschool West-Vlaanderen Kortrijk, een onderwijsseenheid die, ingevolge een reorganisatie in de organisatiestructuur van de Hogeschool West-Vlaanderen, sedert 1 september 2009 is opgegaan in het departement Professionele Bachelors Kortrijk van de Hogeschool West-Vlaanderen.

3.2. Als in het kader van deze reorganisatie de functie van departementshoofd voor het departement Professionele Bachelors vacant wordt verklaard, stelt verzoekster zich samen met acht anderen kandidaat.

Het toepasselijke reglement aanstelling departementshoofden van 2 maart 2005 van de raad van bestuur schrijft, onder punt 1.1., met betrekking tot de te volgen selectieprocedure inzonderheid het volgende voor:

“De [selectie]commissie beoordeelt de kandidatuurstellingen, op basis van het functieprofiel, via het schriftelijk dossier. Kandidaten die na deze beoordeling in aanmerking worden genomen, worden door de selectiecommissie uitgenodigd voor een selectie-interview.

Na de selectie-interviews wordt een selectieverslag opgemaakt met vermelding van de rangschikking van deze kandidaten die werden uitgenodigd voor een selectie-interview”.

Vier kandidaten, onder wie verzoekster, worden na een beoordeling van “het gevraagde functieprofiel, de motivatiebrieven en de *curricula vitae* en toegeleverde competentiematrix” door de selectiecommissie uitgenodigd voor een selectie-interview op 8 juni 2009.

Na het selectiegesprek wordt verzoekster, en zij alleen, vervolgens uitgenodigd om deel te nemen aan een “assessmentdag” bij een extern assessmentbureau. De selectiecommissie noteert daarbij:

“Mevrouw Karin Lecluyze is reeds actief in het hoger onderwijs sinds 1994. Als huidig departementshoofd heeft zij bijgevolg heel wat kennis van de regelgeving en de uitdagingen in het hoger onderwijs.

Zij is vrij analytisch aangelegd, haar communicatieve stijl is vrij dominant en hoekig te noemen. Alhoewel zij beweert goed te kunnen luisteren naar mensen, blijkt dit niet altijd uit het gesprek. Zij praat vrij vlug, wat het voor de luisteraar niet gemakkelijk maakt om iets in te brengen, laat staan te volgen in het verhaal.

Zij is sterk organisatorisch en eerder controle- en opvolgingsgericht.

Op de vraag hoe zij medewerkers en het team kan motiveren blijkt zij enkel rationele elementen op te noemen en komt zij er niet toe om enige emotionele aspecten van HR aan te brengen en de innerlijke motieven van mensen te onderkennen.

De commissie is van oordeel dat een assessment meer duidelijkheid kan brengen over de vraag of Mevrouw Lecluyze al dan niet geschikt is voor de functie van departementshoofd professionele bachelors Kortrijk.”

De selectiecommissie adviseert na het assessment finaal:

“Eindconclusie: op basis van de motivatiebrief, het ingediende *curriculum vitae*, het selectie-interview en de resultaten van het assessment en de gevoerde gesprekken en beraadslaging is de selectiecommissie van oordeel dat geen enkele kandidatuurstelling voldoende aansluit bij het gestelde functieprofiel van departementshoofd van het departement Professionele Bachelor-opleidingen Howest-Kortrijk.

Motivatie:

Het vernieuwde functieprofiel van departementshoofd professionele bachelor-opleidingen vereist naast de gekende eigenschappen en vaardigheden en gelet op de fusieproblematiek van de departementen, een sterk leiderschap, een goede visie, strategisch denkvermogen, een loyaliteit ten aanzien van het strategisch beleidsplan, het bestuur en de organisatie, en uitermate goede communicatieve, inspirerende, motiverende en stimulerende vaardigheden.

Tevens blijkt uit het assessmentverslag dat Mevrouw Lecluyze goed kan functioneren in een normale en stabiele organisatie maar angstig en terughoudend is voor veranderingen. Zij kan bijgevolg moeilijk de verandingsprocessen die in het kader van het strategisch plan goedgekeurd werden aansturen en begeleiden.”

3.3. Op 10 september 2009 beslist de raad van bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen:

“-na kennis genomen te hebben van het voorstel van de selectiecommissie waarbij geen kandidaat wordt voorgedragen:

-na kennis genomen te hebben van het advies van de respectievelijke departementsraden die akte nemen van het gegeven dat geen kandidaat wordt voorgedragen;

om het bestuurscollege een beslissing te laten nemen tot een nieuwe oproep voor deze vacature;

om met ingang van het academiejaar 2009-2010 de algemeen directeur aan te stellen als waarnemend departementshoofd voor het departement professionele bachelors Kortrijk.”

3.4. Op 27 januari 2010 beslist de raad van bestuur van de Hogeschool West-Vlaanderen, na een nieuwe oproep te hebben gelanceerd voor de bedoelde mandaatfunctie, om Roel Vandommele aan te stellen in de mandaatfunctie departementshoofd van het departement Professionele Bachelors Kortrijk voor de academiejaren 2009-2010 tot 2012-2013, verlengbaar.

3.5. Bij arrest van 26 mei 2011, nr. 213.485, inzake Lecluyze, vernietigt de Raad van State de *sub* 3.3. en 3.4. vermelde beslissingen van 10 september 2009 en van 27 januari 2010.

3.6. Op 20 juni 2011 beslist de voorzitter van de raad van bestuur bij hoogdringendheid om Roel Vandommele met onmiddellijke ingang aan te stellen als waarnemend departementshoofd van het departement Professionele Bachelors Kortrijk, voor een maximale duur van zes maanden. Verzoekster vordert de nietigverklaring van deze waarnemende aanstelling, doch haar beroep is laattijdig, reden waarom het door de Raad wordt verworpen bij arrest nr. 221.614 van heden.

3.7. Op 21 juni 2011 deelt de voorzitter van de selectiecommissie mee dat de selectiecommissie, ter uitvoering van het arrest nr. 213.485 van de Raad van State, geen assessment meer zal opleggen maar dat de vragen die hebben geleid tot de assessmentprocedure blijven bestaan. Verzoekster wordt daarom uitgenodigd voor een bijkomend interview door de selectiecommissie, “teneinde m.b.t. de elementen waarop deze vragen slaan een beter en duidelijker beeld aan de selectiecommissie te bieden, waarna de selectiecommissie zelf op basis van de gegevens van dit vervolledigende interview het verslag aan de Raad van Bestuur zal opstellen”.

Op 28 juni 2011 vindt het bedoelde interview plaats.

In het selectieverslag van diezelfde dag wordt dienaangaande het volgende geacteerd :

“Mevrouw Karin Lecluyze biedt zich aan voor het selectie-interview. Overeenkomstig het syndicaal statuut wordt het interview bijgewoond door vertegenwoordigers van de vakorganisaties.

De selectiecommissie bevraagt in het interview de volgende thema's :

- Kwaliteitszorg in het hoger onderwijs en Howest
- Actuele HR-gerelateerde thema's met betrekking tot leiderschap in een kennisorganisatie
- Externe gerichtheid van de functie departementshoofd (netwerking,...)
- Inbedding van onderzoek en dienstverlening in hogeschoolactiviteit.

De kandidaat heeft ervaring in de actualiteit en evoluties van het hoger onderwijs op vlak van kwaliteitszorg. Haar inzicht in de specifieke uitdagingen in deze materie voor HOWEST is beperkt en niet enthousiasmerend. In dit verband wordt de visie afgetoetst met betrekking tot de rol van het departementshoofd en het belang van het hanteren van effectieve opvolgingsindicatoren (o.m. de evolutie van opleidings- naar instellingsaudit). De commissie stelt echter vast dat ten aanzien van een aantal aspecten slechts een beperkte visie wordt uiteengezet. Zo wordt onder meer het gebruik van 'projectfiches' binnen IKZ vooral gemotiveerd ter remediering en minder in functie van de borging van adequaat en kwaliteitsvol ingerichte processen. Ook vertrouwdheid met een aantal IKZ-concepten (o.a. hanteren van 'K.P.I.'s en 'formuleren van indicatoren') is beperkt aanwezig.

Vervolgens wordt de visie op het thema 'leiderschap' -toegespitst op de functie 'departementshoofd'- bevestigd en uitgediept. Niet alleen procesmatige elementen maar ook leiderschapstijlen en -rollen worden tijdens het interview afgetoetst. Daaruit blijkt dat eerder elementen gericht op 'beheersing' en 'controleren' gehanteerd worden en in veel mindere mate elementen van 'enthousiasmerend' en 'innoverend' leiderschap aan bod komen.

Gelet op het belang van externe gerichtheid van deze functie wordt afgetoetst over welke externe netwerken en contacten de kandidaat beschikt in de verschillende sectoren gerelateerd met het opleidingsaanbod van het departement. Deze zijn gering aanwezig voor wat betreft de onderwijsruimte, en in nog mindere mate met betrekking tot onderwijs-externe partners.

Naast de onderwijsopdracht zijn onderzoek en dienstverlening kerntaken van een hogeschool. De kandidaat wordt gevraagd opportuniteiten voor de verdere uitbouw van de organisatie te benoemen en aan te duiden. Naast de op IWT-opleidingen gerichte opportuniteiten wordt slechts verwezen naar de LED- en bestaande Interreg-initiatieven. Zij slaagt er niet in om de vele mogelijkheden en opportuniteiten te benoemen of op te sommen.

Na het selectie interview formuleren de vertegenwoordigers van de vakorganisaties geen bemerkingen.

De commissie overweegt dat het opvallend is dat deze kandidaat snel praat, eerder dominant en zelfs wat prikkelbaar overkomt. Door snel te praten verbergt ze de beperkte diepgang van haar antwoorden. Deze zijn meestal eerder oppervlakkig, getuigen van ervaring maar bereiken niet het professioneel niveau dat men van de functie waarvoor gesolliciteerd wordt mag verwachten. Haar theoretische kennis is te beperkt waardoor ze er niet in slaagt gefundeerde antwoorden te geven.

Op basis van het selectie interview en na beraadslaging stelt de selectiecommissie unaniem voor de kandidaatstelling van Mevrouw K. Lecluyze niet voor te dragen voor aanstelling als departementshoofd van het departement professionele bachelors Kortrijk.”

3.8. Op 4 juli 2011 beslist de raad van bestuur, gelet op het voorstel van de selectiecommissie en het advies van de departementsraad, om geen kandidaat aan te stellen in de mandaatfunctie in genoemd departement.

Dit is het eerste voorwerp van het voorliggend beroep.

Op diezelfde dag beslist de raad van bestuur eveneens, bij hoogdringendheid een nieuwe oproep kandidaatstelling departementshoofd Professionele Bachelors Kortrijk op te starten.

3.9. Op 8 juli 2011 wordt verzoekster medegedeeld dat haar kandidaatstelling voor de vacature van departementshoofd Professionele Bachelors niet verder in aanmerking wordt genomen.

3.10. Met een bericht 2011/052/BACHKORTRIJK/OP van ongeken-
de datum wordt een nieuwe vacature voor aanstelling als departementshoofd be-
kendgemaakt.

Zes kandidaten dienen een ontvankelijke kandidatuur in. Ver-
zoekster blijkt ditmaal zelf niet meer te hebben gekandideerd.

3.11. Op 7 september 2011 beslist de daartoe aangestelde selectie-
commissie Roel Vandommele als eerst gerangschikte kandidaat voor de functie
van departementshoofd Professionele Bachelors Kortrijk voor te stellen.

3.12. Op 12 september 2011 beslist de raad van bestuur om Roel
Vandommele aan te stellen als departementshoofd voor het departement Profes-
sionele Bachelors Kortrijk, met ingang van 19 september 2011.

Dit is het tweede voorwerp van het beroep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Verwerende partij werpt inzake de ontvankelijkheid van het beroep op wat volgt:

“II.1. De verzoekende partij geeft aan het eindpunt van een complexe administratieve rechtshandeling te betwisten.

De verzoekende partij heeft echter niet meer meegekandideerd. Ten onrechte meent de verzoekende partij dat dit irrelevant zou zijn.

II.2. De verzoekende partij heeft dus nooit de vergelijking kunnen doorstaan met de verschillende kandidaten die door de selectiecommissie zijn ondervraagd en waartussen de Raad van Bestuur, voorgelicht door de selectiecommissie, de keuze diende te bepalen.

De verzoekende partij heeft dus de mogelijkheden om zelf opnieuw verkozen te worden, niet gevrijwaard door opnieuw te kandideren.

II.3. Er valt dan ook niet in te zien hoe de verzoekende partij het eindpunt van de complexe administratieve rechtshandeling nog zou kunnen betwisten, gezien de verzoekende partij de concurrentiestrijd met deze kandidaten niet is aangegaan, ook al wist de verzoekende partij dat de nieuwe vacature was uitgeschreven en ook al wist de verzoekende partij dat deze kandidaten zouden vergeleken worden.

Bijaldien verliest de verzoekende partij ook het belang om het Besluit van 4 juli 2011 nog te betwisten.

II.4. Anderzijds, als de eerste 2 middelen als ongegrond worden verworpen, kan het beroep tegen het tweede besluit niet meer ontvankelijk zijn.

Inzake het tweede besluit kan er normaliter geen rechtstrijd geopend worden door de verzoekende partij, gezien zij geen kandidaat meer was.

Enkel in de hypothese dat de vernietiging van het eerste besluit de toegang tot de betwisting van het tweede besluit zou openen, zou een verhaal tegen het tweede besluit ontvankelijk zijn.

Maar als de verzoekende partij dus niet kan aantonen dat er ten onrechte is besloten dat zij niet meer in aanmerking kwam voor de beoogde aanstelling, valt niet in te zien hoe ze nog de aanstelling van de Heer Vandommele zou kunnen betwisten. Bij de tweede ronde was ze immers zondermeer geen kandidaat meer.”

Beoordeling

5. In beginsel doet degene die kennis heeft gekregen van de oproep tot de kandidaten voor een vacante betrekking, maar zich geen kandidaat heeft gesteld, niet blijken van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring

van de benoeming die in die betrekking werd gedaan. In dat geval ontbreekt immers het geïndividualiseerde verband tussen de verzoekende partij en de bestreden benoeming, dat vereist is om de benoeming ontvankelijk te kunnen bestrijden.

De zaken liggen slechts anders wanneer de verzoekende partij deugdelijke redenen had om zich geen kandidaat te stellen.

Verwerende partij verliest in dat verband uit het oog dat zij met de eerste bestreden beslissing zelf uitdrukkelijk heeft beslist om geen kandidaat aan te stellen in de mandaatfunctie departementshoofd Professionele Bachelors Kortrijk, als slot van de aanstellingsprocedure waarvoor verzoekster wél en gaandeweg de enig overblijvende kandidaat was. Die beslissing is vervolgens aan verzoekster meegedeeld en, zo schrijft verwerende partij het in de memorie van antwoord, daarbij “werd ook nog eens formeel aan de verzoekende partij medegedeeld dat haar kandidaatstelling voor de vacature departementshoofd professionele bachelors niet verder in aanmerking werd genomen”. Minstens werd alzo bij verzoekster de schijn gewekt dat haar kandidatuur definitief van elke beoordeling was uitgesloten.

In die concrete omstandigheden mag verwerende partij van verzoekster niet eisen, dat zij bij de ondertussen gelanceerde oproep opnieuw zou kandideren, wel wetende dat haar kandidaatstelling voor de vacature “niet verder in aanmerking werd genomen”. In de beslissing om die nieuwe oproep te lanceren, refereert verwerende partij voorts uitdrukkelijk aan haar beslissing van dezelfde datum om verzoekster af te wijzen en geen kandidaat aan te stellen. Terecht merkt verzoekster in de memorie van wederantwoord op dat haar “bezwaarlijk kwalijk [kan] worden genomen dat zij, na de recente afwijzing van haar kandidatuur, niet opnieuw met het hoofd tegen de muur wenste te lopen door zich (pro forma) nogmaals kandidaat te stellen”. Verzoekster heeft zich voorts geen kandidaat gesteld omdat zij van oordeel was dat de nieuwe oproep tot de kandidaten niet in overeenstemming was met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 213.485. Die grief maakt ook het voorwerp uit van het eerste middel en, indirect, van het derde middel.

Indien verzoekster de onwettigheid kan aantonen van de eerste door haar bestreden beslissing, blijkt dat onterecht haar kandidaatstelling is geweerd en volgt daaruit ook bij gevolgtrekking de onwettigheid van de nieuwe oproep tot kandidaten die resulteerde in de aanstelling van Roel Vandommele.

In die mate is de exceptie verbonden met het onderzoek ten gronde.

6. Omgekeerd valt de Raad van State verwerende partij wel bij in de exceptie in zoverre verzoekster, door zich niet opnieuw kandidaat te stellen, zonder belang is om de tweede bestreden beslissing aan te vechten, indien haar beroep tegen de eerste bestreden beslissing zou falen. In dat geval immers is verzoekster er niet in geslaagd de Raad te overtuigen dat haar kandidaatstelling op onrechtmatige wijze is geweerd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

7. Verzoekster voert twee middelen aan tegen de eerste bestreden beslissing en twee middelen tegen de tweede bestreden beslissing. In het eerste middel, gericht tegen de beslissing van 4 juli 2011, voert verzoekster in hoofddorde de schending aan van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 213.485. In ondergeschikte orde voert verzoekster de schending aan van het gelijkheidsbeginsel en van de materiële-motiveringsplicht, waarbij zij onder meer argumenteert:

“In de mate dat Uw Raad zou oordelen dat de selectiecommissie vermocht om verzoekster aan een bijkomend interview te onderwerpen dan is verzoekster van mening dat dergelijk interview enkel betrekking mocht hebben op die punten waarvoor verzoekster werd doorverwezen naar een assessmentbureau.”

Ook betwist verzoekster in meer ondergeschikte orde de juistheid van de conclusies die door de selectiecommissie werden getrokken op basis van het bijkomend interview van 28 juni 2011.

8. Verzoekster heeft bijgevolg zelf uitdrukkelijk een opsplitsing gemaakt in het eerste middel tussen de principiële vraag, gerelateerd aan het gezag van gewijsde van het arrest nr. 213.485, over de toelaatbaarheid *per se* van een bijkomend interview en, vervolgens, de concrete invulling die de selectiecommissie aan dat interview heeft gegeven.

Het auditoraat heeft dan, met toepassing van artikel 24, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het onderzoek beperkt tot de principekwestie gesteld in het eerste middelonderdeel, hetgeen volgens het auditoraat de oplossing van het geschil mogelijk maakt:

“Ter uitvoering van dit arrest bestaat de verwerende [...] partij het, in plaats van de selectieprocedure te hernemen waar het fout is gegaan, met name bij het inlassen van het assessment-onderdeel, en zodoende op basis van de stukken en het afgenomen selectie-interview -dit laatste ‘de laatste toets’ zijnde, zoals de Raad in zijn arrest woordelijk stelt- een nieuw selectieverslag op te stellen met vermelding van de rangschikking van de kandidaten, het derde geschiktheidsonderzoek (het assessment), alweer eigener gezag, door een vierde te vervangen, bestaande uit een bijkomend selectie-interview dat nergens in het ‘reglement aanstelling departementshoofden is voorzien’ en ‘dit alles met als vaag motief dat ‘(de) vragen die hebben geleid tot de assessmentprocedure blijven (...) bestaan’”. Zodoende schendt de verwerende partij niet enkel alweer haar eigen aanstellingsreglement, maar ook het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 213.485 van 26 mei 2011, waarin de Raad van State [...] voor recht heeft vastgesteld dat het betrokken reglement (als eis) stelt dat de selectiecommissie na de selectie-interviews een selectieverslag met rangschikking van de kandidaten opstelt, hetgeen inhoudt dat ‘het interview’ de laatste toets is, zodat niet eigener beweging een derde -in casu vierde- stap kan worden ingelast, in plaats van ‘onmiddellijk’ na de selectie-interviews een selectieverslag op te stellen en aan de betrokken departementsraad een voorstel over te maken.”

9. Overeenkomstig artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de Raad uitspraak over de conclusies van het auditoraatsverslag.

B. Eerste onderdeel van het eerste middel

Uiteenzetting van het middelonderdeel

10. Verzoekster “is [...] van mening dat het bijkomend interview waaraan verzoekster werd onderworpen, een schending inhoudt van het gezag van gewijsde van het arrest R.v.St., nr 213.485 d.d. 26 mei 2011”.

Zij adstrueert het middelonderdeel als volgt:

“Deze vernietiging werd door Uw Raad uitgesproken omwille van het feit dat de selectiecommissie verzoekster ten onrechte -want in strijd met de vastgelegde selectieprocedure- heeft onderworpen aan een assessment waarvan het verslag nadien werd gebruikt als motief om haar niet voor te dragen (als enige overblijvende kandidate) voor de functie van departementshoofd voor het departement Professionele Bacheloropleidingen Howest-Kortrijk.

[...]

Door de vernietiging van voormelde beslissingen werd de aanstelling van de heer Vandommele van rechtswege verbroken.

Om verder uitvoering te geven aan dit arrest, diende de selectieprocedure te worden hernomen waar zij is misgelopen, zijnde het moment waarop de selectiecommissie had besloten om verzoekster aan een bijkomend assessment te onderwerpen.

Zoals door uw Raad werd uiteengezet [...] vormde het reeds afgenomen selectie-interview de laatste toets in het kader van de selectieprocedure van 2009 en diende de selectiecommissie thans over te gaan tot het opstellen van een selectieverslag met rangschikking van de kandidaten die werden uitgenodigd voor het selectie-interview.

Door verzoekster aan een bijkomend interview te onderwerpen en niet onmiddellijk tot het opstellen van het selectieverslag over te gaan, werd het gezag van gewijsde van het arrest nr. 213.485 d.d. 26 mei 2011 geschonden.”

In de memorie van wederantwoord preciseert verzoekster:

“Rekening houdend met alle elementen van verzoeksters kandidatuur zoals die [na het reeds afgenomen selectie-interview] op dat moment voorhanden waren, had de selectiecommissie verzoekster batig moeten rangschikken.”

Beoordeling

11. In het citaat, hiervóór *sub* 10, van verzoeksters uiteenzetting is haar aanhaling van het arrest nr. 213.485 waarvan het gezag geschonden heet te zijn, weggelaten. De reden is, dat verzoekster het in haar verzoekschrift slechts gedeeltelijk citeert. De overwegingen die tot de nietigverklaring van de eerdere beslissingen hebben geleid, luiden voluit:

“10. Het staat buiten betwisting dat de raad van bestuur als de tot benoemen bevoegde overheid, bevoegd is om het reglement met betrekking tot de selectieprocedure aan te nemen.

Ook zonder een eventuele uitdrukkelijke delegatie aan de selectiecommissie, mag niet worden uitgesloten dat de selectiecommissie zelf aanvullende werkingsregels aanneemt. Anders is het evenwel, wanneer het om de essentiële elementen zelf van de selectieprocedure gaat.

11. Zoals verzoekster het terecht stelt, gaat het reglement in kwestie uit van twee beoordelingsmomenten: een eerste dat geschiedt op basis van stukken en, enkel met betrekking tot wie daarbij in aanmerking wordt genomen, een selectie-interview, waarna het selectieverslag wordt opgesteld ‘met vermelding van de rangschikking van deze kandidaten’.

De commissie is evenwel voorbij gegaan aan de eis, gesteld in het reglement, dat zij een selectieverslag met vermelding van de rangschikking maakt na de selectie-interviews, wat overigens inhoudt dat het interview hoe dan ook de laatste toets is. De selectiecommissie heeft eigener beweging nog een derde stap aangewend: in plaats van onmiddellijk na de selectie-interviews een selectieverslag op te stellen met rangschikking van de kandidaten die werden uitgenodigd voor het selectie-interview en aan de betrokken departementsraad een voorstel over te maken, vond na het selectie-interview nog een geschiktheidsonderzoek (assessment) door een extern bureau plaats, waarna pas het uiteindelijke selectieverslag werd opgemaakt. De commissie heeft met dit bureau ‘vooraf uitvoerig het functieprofiel doorgenomen en de uitdagingen besproken waarvoor de gefusioneerde departementen staan en de specifieke vaardigheden die hiervoor vereist zijn’.

Deze vorm van selectie kan op zich vanzelfsprekend niet als laakbaar worden aangemerkt. Problematisch is evenwel dat uit de stukken van het dossier blijkt dat er in de concrete omstandigheden van de zaak een bepalend belang aan is toegemeten, in zoverre zelfs dat het resultaat ervan naast de motivatiebrief, het ingediende *curriculum vitae* en het selectie-interview determinerend is gebleken aangezien de selectiecommissie ná de eigen beoordeling van het schriftelijk dossier en ná het selectie-interview, aan de geschiktheidsbeoordeling door dit extern bureau een beslissend belang heeft gegeven.

Door op eigen gezag nog in het hiervóór beschreven bijkomende beoordelingsmoment te voorzien beslist de selectiecommissie in plaats van de tot

de aanstelling bevoegde overheid, zijnde de raad van bestuur, om niet alleen nog een andere instantie aan te spreken teneinde de geschiktheid van de kandidaten aan het vernieuwde functieprofiel van departementshoofd te toetsen middels een assessment maar ook om een selectieverslag op te stellen waarin de geschiktheid van de kandidaten aan het functieprofiel niet alleen via het schriftelijk dossier en een interview wordt getoetst, maar ook via een assessment.

Het gewicht dat, door aard, ogenblik en impact van het assessment door het extern bureau, aan deze bijkomende selectieprocedurestap is gegeven staat niet toe om dit nog als een bijkomende of ondergeschikte regeling te bestempelen, maar ze is integendeel dermate fundamenteel dat niet de selectiecommissie, maar wel de raad van bestuur bevoegd was ertoe te besluiten.”

12. Na een vernietigingsarrest en ter verwezenlijking van het rechtsherstel heeft de bevoegde overheid in principe de mogelijkheid, niet alleen om de procedure te hernemen vanaf het ogenblik waarop de door de Raad van State vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, maar ook, althans indien zij daarvoor wettige redenen heeft, om de aanstellingsprocedure vanaf een eerder punt of zelfs van meet af aan te hernemen, of zelfs ervan af te zien.

Of het voor verwerende partij na de eerdere nietigverklaringen gepast was om, zonder het gezag van het vernietigingsarrest te schenden, vervolgens niets meer te doen en zich tot louter stilzitten te beperken, hoeft in deze zaak niet te worden onderzocht. Een departement van een hogeschool heeft immers leiding nodig en verwerende partij heeft beslist om verder op zoek te gaan naar een geschikt departementshoofd door de procedure te hernemen.

13. Wat verwerende partij bij dat hernemen niet meer mocht, op straffe het gezag van gewijsde te miskennen, was om opnieuw tot een weigering te beslissen én daarbij de onwettigheid herhalen die door het vernietigingsarrest in aanmerking werd genomen. Dit zou zij doen door een kandidaat te selecteren door middel van een door de selectiecommissie eigener beweging opgelegde en doorslaggevende assessmentprocedure omdat, aldus de Raad van State, “niet de selectiecommissie, maar wel de raad van bestuur bevoegd was ertoe te besluiten”.

Verwerende partij heeft evenwel niet gemeend nog met een assessment te werken en te onderzoeken hoe dit dan op regelmatige wijze inge-

past kon worden in de lopende procedure, dan wel of de procedure daartoe zelfs *ab initio* herstart kon worden. Zij heeft integendeel beslist om geheel af te zien van het assessment. Die beslissing kan bezwaarlijk gezien worden als een schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 213.485.

14. Verwerende partij mag na de nietigverklaring wél de procedure voortzetten waar zij is misgelopen -dat is overigens het meest gangbaar. Het is, als gezien, niet noodzakelijk de enige uitweg om met een vernietigingsarrest om te gaan. Een bestuur mag overigens, indien daar goede redenen voor zijn zoals bijvoorbeeld gewijzigde regelgeving of een significant tijdsverloop, oordelen dat de draad van de procedure op een eerder ogenblik weer moet worden opgenomen zonder ze helemaal van meet af aan te hernemen. Zo kon de selectiecommissie met name overwegen of er reden was om het interview dat door het ingelast assessment besmeurd was geraakt, integraal over te doen, eerder dan enkel een bijkomend interview in te lassen. Die eventualiteit komt echter momenteel niet aan de orde.

15. In de voorliggende zaak heeft het eerste interview bij de selectiecommissie twijfel gelaten over de geschiktheid van verzoekster. Verzoekster spreekt in huidig beroep overigens noch de feitelijke vaststellingen over het verloop van het eerste interview tegen waaruit de terughoudendheid van de commissie volgde, noch betwist zij dat die twijfel op grond van zulke vaststellingen gerechtvaardigd was; ten hoogste argumenteert zij in het thans niet aan de orde komende tweede middelonderdeel dat het bijkomende interview tot de oorzaken van die onzekerheid beperkt moest blijven en geen ruimere draagwijdte mocht hebben.

De commissie dacht -ten onrechte- dat zij het oplossen van haar twijfels op beslissende wijze mocht opdragen aan een extern bureau. Pas vanaf dat ogenblik, ingevolge die misvatting, is volgens het vernietigingsarrest de procedure ontspoord. Zoals verzoekster het zelf schrijft in de uiteenzetting van het middelonderdeel, is het misgelopen op “het moment waarop de selectiecommissie had besloten om verzoekster aan een bijkomend assessment te onderwerpen”.

Terecht stelt de selectiecommissie dan ook vast, na de eerdere nietigverklaring, dat het uitgaan van het assessment de voordien gerezen aarzeling over de kwaliteiten van verzoekster, die precies aanleiding was voor het inlaten van het assessment, weer prominent naar voren brengt.

Met zijn oordeel dat in de aanstellingsprocedure geen ruimte is voor een extern en determinerend assessment op last van de selectiecommissie, loopt de Raad van State in zijn arrest nr. 213.485 niet vooruit op wat van de herneming van de procedure de uitkomst moet zijn. Door verzoekster opnieuw op te roepen, schendt de selectiecommissie niet het gezag van gewijsde van het aangevoerde arrest. Menen, zoals verzoekster doet, dat verwerende partij onmiddellijk moest overgaan tot het opstellen van een selectieverslag met rangschikking van de kandidaten die werden uitgenodigd voor het (eerste) interview en zelfs verzoekster batig had moeten rangschikken, is een misvatting. De Raad heeft in het arrest nr. 213.485 vastgesteld dat het toepasselijke reglement in twee beoordelingsmomenten voorziet, waarbij het interview het tweede en laatste moment is. Wordt verzoeksters kandidatuur met de thans bestreden beslissing van 4 juli 2011 weliswaar opnieuw afgewezen, dan steunt die beslissing geenszins meer op een extern assessment maar integendeel uitsluitend op het dossier en op het selectie-interview bij de selectiecommissie zelf.

Noch het arrest, noch het in het eerste middelonderdeel overigens niet aangevoerde reglement, verzetten zich ertegen dat het selectie-interview als beoordelings‘moment’ over twee dagen verloopt, des te minder indien de commissie na zich over het eerste gesprek met de kandidaat te hebben beraden, op goede grond oordeelt dat zij nog niet over alle nuttige informatie beschikt om tot een beredeneerd advies over de geschiktheid van de kandidaten te komen. Anders dan de concrete wijze waarop voorheen het assessment is verlopen waarbij aan het oordeel van het extern bureau een beslissend belang werd toegemeten, is de organisatie van het interview door de selectiecommissie zelf in één of twee rondes geen essentieel gegeven van de procedure maar integendeel een praktische werkafpraak, waarvan de Raad in het arrest nr. 213.845 niet heeft gewezen dat ze buiten het bereik van de selectiecommissie zou liggen.

16. Het blijkt niet dat verwerende partij niet heeft gehandeld volgens één van de voormelde mogelijke wijzen waarop het rechtsherstel na het genoemde vernietigingsarrest gestalte kon krijgen. Het middelonderdeel is ongegrond.

17. Er is bijgevolg ook geen reden om tegen de tweede bestreden beslissing ambtshalve bij gevolgtrekking ook de schending van het gezag van gewijsde aan te voeren.

18. Anders dan vooropgesteld in het auditoraatsverslag, kan de in dit verslag aangereikte oplossing van de zaak niet overtuigen, zodat er reden is om de aangevoerde middelen nader te onderzoeken.

BESLISSING

1. Het debat wordt heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest